

PRESS RELEASE

GOOD MACHINE BAD MACHINE
MEIRO KOIZUMI

9 September – 28 October 2023

Annet Gelink Gallery is proud to announce *Good Machine Bad Machine*, Meiro Koizumi's sixth solo exhibition in the gallery.

Named after its prominent video installation, the show raises questions around hypnosis, authority, consciousness, and mechanics. The title *Good Machine Bad Machine* (2022) is a direct reference to Bruce Nauman's video *Good Boy Bad Boy* (1985), in which two actors repeat the same sentences ("I am a bad boy"/"I am a good boy") with increasing emotional intensity. In his work, Nauman creates a system of speech based on acting and questions the authenticity of speech and inner emotions.

In the video installation, Koizumi brings this premise into the mechanical realm by using hypnosis, instead of acting, to change the actors' emotions. The sentences that are repeated reflect on notions of authority, free will and the human-machine relationship, and are emotionally charged. However, through hypnosis and the mechanical repetition this demands, sentences turn into empty words, and emotions into programmed sentiments. Words like "forgive", "escape", and "be a good human" resonate throughout the space like the sound of a creaking machine.

By contrast, the robotic arm, which is a part of the video installation, gives the machine uncanny, human-like qualities. The footage of Tokyo, on the backside of the projection screen, was filmed by Koizumi in the 11 years after 2011 earthquake and connects the theme of hypnosis to a social reality. As an installation, *Good Machine Bad Machine* reveals human vulnerability towards authority and sheds light on the ways in which technologies like Artificial Intelligence are used to shape our daily life and desires, de-stabilizing the definition of what it means to be human.

The series *Fog* and *Symbol* both make use of the gesture of erasure to comment on repression and oppression. *Fog* takes as a starting point the filmmaker Yasujiro Ozu (1903 – 1963), who was deployed in the troop using poison gas in the Second Sino-Japanese War (1937-1945), filled his diary with ideas for war films. However, he never shot a war film, nor a single scene depicting the war. In Ozu's films, all the scars of the war are erased and repressed under the surface of the beautiful daily lives of the people on screen. The *Symbol* series focuses on the representation of the Japanese Emperor. As a sacred symbol of the state, it is forbidden for the Emperor to show any negative emotions in public. By violently intervening into his portraits, Koizumi brings this repressed dimension to the surface, and attempts to add a human aspect to the sacred imagery of the king.

By the gesture of erasing, Koizumi discovers and creates a new dimension, beyond the existing frame and underneath the surface. Pursuing his investigation into Japan's ritualistic culture and its past events, the fog (or gas) becomes an element for revealing, rather than concealing. Koizumi uncovers the painful reality hidden behind the serene facades, searching for new ways of resolving the past in a way that speaks to our current reality.

By reflecting on the mechanic nature of both our individual and collective unconsciousness, Koizumi unveils how together they shape our social realities under the reign of a (non-)human authority.

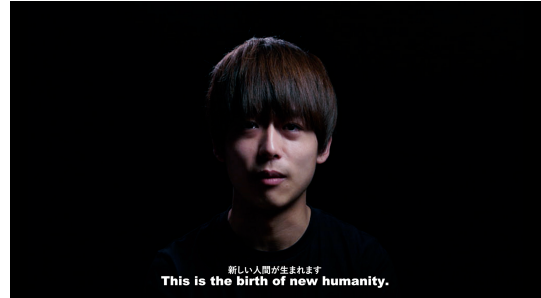
Meiro Koizumi attended the International Christian University, Tokyo, Chelsea College of Art and Design, London as well as the Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam. His works are included in major public and private collections such as the Museum of Modern Art, New York, TATE Modern, London, Museum Boijmans van Beuningen, Rotterdam, Centraal Museum, Utrecht, Kadist Art Foundation, Paris, The Museum of Contemporary Art, Tokyo, The Stedelijk Museum, Amsterdam, Frans Halsmuseum, Haarlem, Queensland Art Gallery | Gallery of Modern Art, South Brisbane, and M+, Museum for Visual Culture, Hong Kong.

PERSBERICHT

GOOD MACHINE BAD MACHINE MEIRO KOIZUMI

9 september – 28 oktober 2023

Annet Gelink Gallery kondigt met trots *Good Machine Bad Machine* aan, Meiro Koizumi's zesde solotentoonstelling in de galerie.

De tentoonstelling is vernoemd naar diens prominente video-installatie en roept vragen op over hypnose, autoriteit, bewustzijn en mechanica. De titel *Good Machine Bad Machine* (2022) is een directe referentie naar Bruce Naumans video *Good Boy Bad Boy* (1985), waarin twee acteurs dezelfde zinnen ("I am a bad boy"/"I am a good boy") met toenemende emotionele intensiteit herhalen. In dit werk creëert Nauman een spraaksysteem gebaseerd op acteren en stelt hij de authenticiteit van spraak en innerlijke emoties ter discussie.

In de video-installatie brengt Koizumi deze premisse naar het mechanische domein door in plaats van acteren hypnose te gebruiken om de emoties van de acteurs te veranderen. De zinnen die worden herhaald, reflecteren ieder op noties van autoriteit, vrije wil en de relatie tussen mens en machine, en zijn emotioneel geladen. Echter, door hypnose en de mechanische repetitie die daarbij gebruikt wordt, veranderen de zinnen in lege woorden, en emoties in geprogrammeerde sentimenten. Woorden als "vergeef", "vlucht", en "wees een goed mens" resoneren door de ruimte als het geluid van een krakende machine.

Daarentegen geeft de robotarm, die onderdeel is van de video-installatie, de machine een griezelige, mensachtige kwaliteit. De geprojecteerde beelden van Tokyo, aan de achterzijde van het projectiescherm, zijn door Koizumi gefilmd in de 11 jaar na de aardbeving van 2011 en verbinden het thema van hypnose aan een sociale realiteit. Als installatie onthult *Good Machine Bad Machine* de menselijke kwetsbaarheid ten opzichte van autoriteit en werpt een licht op de manier waarop technologieën als kunstmatige intelligentie worden gebruikt om ons dagelijks leven en onze verlangens te beïnvloeden. De definitie van wat het betekent om mens te zijn, wordt zo gedestabiliseerd.

De series *Fog* en *Symbol* maken beide gebruik van het gebaar van uitwissing om commentaar te leveren op oppressie en repressie. Als beginpunt voor *Fog* dient de filmmaker Yasujiro Ozu (1903 – 1963), die tijdens de Tweede Chinees-Japanse Oorlog (1937-1945) deel uitmaakte van de troepen die gifgas gebruikten en zijn dagboek vulde met ideeën voor oorlogsfilms. Een oorlogsfilm maakte hij nooit, noch een enkele scène die refereert aan de oorlog. In Ozu's films zijn alle littekens van de oorlog gewist en verdrongen onder het oppervlak van de prachtige dagelijkse levens van de mensen op het scherm. De *Symbol* serie richt zich op de representatie van de Japanse keizer. Als heilig symbool van de staat is het de keizer verboden om in het openbaar negatieve emoties te tonen. Door met geweld in te grijpen in zijn portretten brengt Koizumi deze onderdrukte dimensie naar boven en probeert hij een menselijk aspect toe te voegen aan de heilige beelden van de koning.

Door het gebaar van uitwissing, ontdekt en creëert Koizumi een nieuwe dimensie voorbij het bestaande kader en onder het oppervlak. In zijn onderzoek naar de ritualistische cultuur en gebeurtenissen uit het verleden, wordt de mist (of het gas) een element dat onthult in plaats van verbergt. Koizumi legt de pijnlijke realiteit bloot die verborgen gaat achter de serene façades, op zoek naar nieuwe manieren om het verleden te beschouwen op een manier die spreekt tot onze huidige realiteit.

Door na te denken over de mechanische aard van zowel ons individuele als collectieve onbewuste, onthult Koizumi hoe ze samen onze sociale realiteit vormgeven onder het bewind van een (niet-)menselijke autoriteit.

Meiro Koizumi bezocht de International Christian University in Tokio, het Chelsea College of Art and Design in Londen en de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam. Zijn werken zijn opgenomen in belangrijke openbare en privécollecties zoals het Museum of Modern Art, New York, TATE Modern, Londen, Museum Boijmans van Beuningen, Rotterdam, Centraal Museum, Utrecht, Kadist Art Foundation, Parijs, The Museum of Contemporary Art, Tokio, Het Stedelijk Museum, Amsterdam, Frans Halsmuseum, Haarlem, Queensland Art Gallery | Gallery of Modern Art, South Brisbane, en M+, Museum for Visual Culture, Hong Kong.